

Comunitat Valenciana

PODCAST 'José María Íñigo y el amianto', el podcast de hoy de Juanlu Sánchez

OPINIÓN

Celebrem Joan Fuster

Josep L. Barona

18 de enero de 2022 - 19:11h Actualizado el 18/01/2022 - 19:12h 1

Fa tot just unes setmanes vaig tornar a gaudir, en companyia de Ramon Lapiedra, d'una visita a l'Espai Fuster de Sueca, guiada per Francesc Pérez Moragón i Salvador Ortells, persones admirables que sempre discretament han estat darrere de l'esforçada creació d'aquest museu exemplar. Em consta que la transformació de l'antiga casa del carrer Sant Josep i el seu veïnatge en un modern espai de cultura no ha estat una tasca senzilla. Recorde aquell 25 de gener del 2017, quan va obrir les portes fruit d'una complexa col·laboració institucional i de l'esforç discret d'un xicotet grup de persones capaços de superar els entrebancs del dia a dia, la precarietat financera i les dificultats burocràtiques, per tirar endavant un projecte ambiciós. Poc després de la visita amb Lapiedra, vaig llegir amb satisfacció el decret de la Generalitat que anunciava la commemoració de l'any Joan Fuster, el 2022 com a centenari del seu naixement. Triar com a comissaris a Francesc Pérez Moragón i Salvador Ortells és simplement un acte merescut de reconeixement a dues persones que des de la mort del mestre de Sueca han lluitat per posar ordre a l'immens llegat bibliogràfic, artístic i documental, amb una paciència infinita per coordinar un complicat suport institucional i fer de l'Espai Fuster un centre modern dedicat a la seua memòria. Ara compta amb un impecable centre de documentació, dotat dels més moderns i segurs sistemes compactes d'emmagatzematge; un aula didàctica on els escolars visiten, coneixen, i fan treball artístic i d'escriptura; una exposició de l'obra i el patrimoni de l'escriptor, i també una programació cultural ben rica i oberta a la societat. Justament fa un parell d'anys el nostre grup d'investigació de les Universitats d'Alacant i València, vam fer un *work-in-progress* a la sala de reunions de l'Espai Fuster en el context d'un projecte de recerca sobre història de les catàstrofes sanitàries al segle XX.

El que fins ara s'ha aconseguit al voltant de la figura de Fuster és molt, i té un especial mèrit si considerem el caïnisme tradicional de la societat valenciana i el fet que Fuster ha estat la *bèstia negra* de l'anticatalanisme i de certa antiquada ortodòxia acadèmica, fins al punt de patir a sa casa un atemptat terrorista l'11 de setembre del 1981 -judicialment mai aclarit, com explica l'excel·lent assaig d'investigació periodística de Francesc Bayarri, *Matar Joan Fuster (i altres històries)* publicat a Austrohongaresa de Vapors en 2018 i ara reeditat. La figura de Fuster sovint ha resultat incòmoda per als qui no suporten la llibertat més enllà de la càtedra, ni el punt d'iconoclàstia que destil·la la seua actitud intel·lectual, un personatge i una obra en algun sentit *heterodoxes*, adobats amb una crítica mordaç contra totes les formes de totalitarisme. Fuster no va fer una anàlisi filosòfica impecable sobre els orígens del totalitarisme, a l'estil Hannah Arendt. El seu estil intel·lectual és tot un altre; ni sortosament s'assembla a Unamuno (clar que ni Unamuno tampoc no és Walter Benjamin, ni Bertrand Russell, ni Albert Camus...). Fuster és Fuster, que no és poca cosa, i sobren les comparacions i els sistemes de mesura, sempre arbitraris, sovint interessats, quant no senzillament patogènics.

PUBLICIDAD

Ningú amb gust per la intel·ligència, la lectura, la literatura o la cultura en general, podria deixar de gaudir de l'alçada intel·lectual i literària de Joan Fuster, un escriptor únic, creatiu, amb una prosa mordaç, plena d'ironia, una intel·ligència fina i sarcàstica, d'amples referents i d'una estima incondicional i compromesa amb la seua i la nostra llengua.

Durant els darrers anys de la seua vida, Fuster es va incorporar a l'acadèmia. Va fer classes a la Universitat de València, va rebre doctorats *honoris causa* a la Universitat de Barcelona i a la Universitat Autònoma de Barcelona, va ser membre de l'Institut d'Estudis Catalans, del Consell Valencià de Cultura i de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigació, així com director de l'Institut de Filologia Valenciana. I el 1993 la Universitat de València va crear la Càtedra Joan Fuster en el seu honor. Des del seu decés han estat moltes les publicacions sobre la seua obra; ara els estudis fusterians estan rebent un impuls afavorit pel centenari, amb noves aproximacions a la seua biografia o la seua obra, incloent el més recent sobre *Joan Fuster i Sueca*, de Pérez Moragón i Ortells.

Celebrar Joan Fuster avui es retre homenatge a un personatge excepcional, únic i admirable de la història contemporània valenciana, original, sorprenent i apassionat de la cultura. L'any Fuster ens permetrà no sols tornar a la seua obra, com succeeix sempre amb els clàssics, també escoltar els estudiosos i especialistes, i portar als mitjans i a l'esfera pública l'homenatge que l'obra i la figura de Fuster mereixen; una gran oportunitat també per tots aquells que, sense haver-lo llegit, l'han criticat. Llegim Fuster i gaudim del seu sentit de l'humor i la seua gran cultura, la seua capacitat de seducció i l'amor per la nostra terra i la nostra llengua. Una magnífica iniciativa de la Generalitat Valenciana.

[Opinió](#)

He visto un error

Contenido patrocinado

Es desgarrador ver quien es la pareja de Arturo Valls

Cash Roadster | Patrocinado

Los ciudadanos españoles pueden registrarse para la lotería de la Green Card

USA Green Card | Patrocinado

Una izquierda que empuje a la izquierda

El riesgo de vender una reforma laboral descafeinada como un triunfo se ha concretado y ahora es el clavo ardiendo al que se agarran las clases dominante...

eldiario.es